Ljuba Ženika!!

S težko roko sem vzel v roko pero, da ti napišem enpar vrstic predno grem, od tebe proč, in kar sam nič nevem, koliko dalec in za koliko časa, bodem z doma. Morda bom šel, tako daleč še nad solnčno visočino, tako da bo moje žirbjenje pretrgatko, za nazaj priti. — . — .

Zato ti pa hočem sedaj malo opisati moje misli, le bo morda tebi sreča bol mila kakor meni, ako boš še lahko bila tukaj.? — — —

~~Jast ti izročim popolnoma vse kar je mojega, naj bo vse tvoje ampak~~ to ti mogem tvoli spomnit, da če boš imela otroka, ako ga nebos zavrgla če mene več nebo. Veš to si dobro zapomni, da tisti kar je tvoji je vedno prvi, in potem so pa drugi naprej.? — — —

Draga Anička vidiš to sem ti napisal če boš kdaj pozabila name, ali če se ne vidiva več, boš imela ta papir za spomin. —

Vidiš tukaj sem ti napisal teh par besed, ker ti lažje napišem kot pa povem, da se boš vedela kako ravnati če ostaneš sama, in sem ti malo razložil moje misli, koje bol na kratko napisano pa si boš še razložila bol na dolgo in široko, kaj vse to pomeni.? — — — — — — — —

In dokler bo duh v meni bil
jaz se bom vsako uro mate spominil
in dokler bo, po mojih žilah tekla kri
bodo moje misli vedno pri tebi

In dokler mi bo srce bilo
Mate se bo vedno spominilo
Ker Tebe je moj bolj. Gubilo
in sTeboj moj bolj. srečno bilo

Zdaj Te pa še enkrat prav
srčno pozdravim in gorečo
poljubim in Te prosim da
moli-moli — zame

Z Bogom ostaja
mi Anička

Semi in ostanem vedno Tvoj
zvesti mož.

Brejak Tepe.